

05.03.2021.

credobanka d.d. Split u stečaju	
Datum i vrijeme prijema	Broj
05.03.2021.	597

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu,
21000 Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj 10 P-284/2018-35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, po sucu ovog suda Ivani Madunić, u pravnoj stvari prvotuzitelja ROBERT TURUDIĆ iz Cerića, Kralja Tomislava 48, OIB: 44269481807 i drugotuzitelja MILENKO TURUDIĆ iz Vinkovaca, P. Miškine 1, OIB: 84879294943, kojeg zastupa punomoćnik Antun Babić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Babić & Babić j.t.d iz Vinkovaca, protiv tuženika CREDO BANKA d.d. u stečaju, Split, Zrinsko-Frankopanska 58, OIB: 94141384086, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Ankica Čenić iz Splita, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom (v.p.s. 23.000.000,00 kn), nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 5. veljače 2021. u nazočnosti punomoćnika tužitelja, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, objavljene dana 4. ožujka 2021.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

- " 1. Proglašava se ovrha poslovni broj Ovr-1110/2015 koja se vodi pred Općinskim sudom u Rijeci, Stalna služba Crikvenica, kao nedopuštena.
2. Nalaže se tuženiku da tužiteljima plati parnične troškove ovog postupka u roku od 15 dana."

Obrazloženje

Kod Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Crikvenici dana 3. veljače 2017. zaprimljena je tužba uvodno označenog tužitelja protiv uvodno označenog tuženika, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom.

U tužbi tužitelj navodi kako je dana 26. rujna 2012. Općinski sud u Crikvenici donio rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-468/12, a na koje rješenje su ovršenici u zakonskom roku uložili žalbu. Ističe kako spis poslovni broj Ovr-468/12 sada nosi oznaku Ovr-1110/15.

Dana 13. siječnja 2017. isti sud da je svojim rješenjem poslovni broj Ovr-1110/15 uputio ovršenike na pokretanje parničnog postupka radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, a u roku od 15 dana od prijema istog rješenja. Tako tužitelji sukladno citiranom rješenju da podnose predmetnu tužbu. Ističe kako tužitelji spore činjenicu da je tuženik plasirao sredstva

u visini od 931.253,29 kn za koji iznos je prvotuzitelj u svrhu osiguranja sredstava potpisao Sporazum pod brojem OV-9112/10, te da je tuženik plasirao iznos u visini od 21.057.234,84 kn za koji iznos da su tužitelji u svrhu osiguranja novčanih sredstava potpisali Sporazum broj OV-9051/11 od 21. ožujka 2011. Tužitelji da nemaju dokaz o navedenoj negativnoj činjenici, a kako tuženici potražuju određeni iznos novčanih sredstava to da su morali pružiti dokaz o plasiranju sredstava pa da se isti zatraži od tuženika. Tvrdi kako tuženik nema dokaza o navedenoj činjenici, jer sredstva nije plasirao. Javni bilježnik Katica Valić da je dana 19. svibnja 2012. na Sporazum OV-9112/10 stavila klauzulu ovršnosti, bez da su ispunjeni svi uvjeti za isti. Isto tako javni bilježnik Mirodar Kovač da je dana 1. siječnja 2012. na Sporazum broj OV-9051/2011 stavio klauzulu ovršnosti bez da su ispunjeni svi uvjeti za to. U sporazumima na koje su javni bilježnici stavili klauzulu ovršnosti da je jasno navedeno da javni bilježnik stavlja klauzulu ovršnosti nakon što banka prezentira javnom bilježniku dokaz o dospelosti bilo koje ili svih osiguranih tražbina. Ugovoreno da se visina i dospijeće tražbine označenih navedenim Sporazumima dokazuje izvodom iz poslovnih knjiga banke, kopijom svakog pojedinačnog ugovora kao i izjavom banke o otkazu (raskidu ugovora). Javni bilježnici da su stavili klauzule ovršnosti, a da im tuženik nije predočio ni dostavio valjane financijske dokumente o plasmanu-uplati sredstva, a priložene konto kartice da nisu i da ne mogu biti valjani dokaz o plasmanu sredstava. Budući tuženik nije dostavio svu potrebnu dokumentaciju radi utvrđenja svojih navoda iz prijedloga za ovrhu, tj. tuženik nije dostavio valjane financijske dokumente o izvršenom plasmanu sredstava, a unatoč navedenom javni bilježnici da u izdali klauzule ovršnosti, to tužitelji predlažu da se zatraži podatak kada i kome je po navedenim sporazumima plasirao kreditna sredstva i u kojem iznosu, te da se donese presuda sadržaja pobliže specificiranog kao u izreci ove presude.

U odgovoru na tužbu zaprimljenu kod Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Crikvenici dana 30. lipnja 2017. tuženik se protivio tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, te ističe kako je činjenicu dokaza plasmana osim dokumentacijom uz prijedlog za ovrhu dokazao i dokumentacijom privijenom uz podnesak zaprimljen kod suda dana 11. ožujka 2015. kada je po remisornom rješenju viši sud zatražio da se utvrdi činjenica plasmana kredita. Oспорava kao neutemeljene navode tužitelja da prilikom izdavanja potvrde ovršnosti na predmetnim Sporazumima nisu bile ispunjene pretpostavke za izdavanje takve potvrde te ističe kako je prilikom podnošenja zahtjeva javnim bilježnicima za izdavanje potvrde ovršnosti priložio svu odgovarajuću dokumentaciju.

Rješenjem Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-312/17-8 od 15. rujna 2017. isti sud se oglasio stvarno nenadležnim za postupanje u predmetnoj pravnoj stvari te po pravomoćnosti rješenja odlučio predmet ustupiti stvarno i mjesno nadležnom Trgovačkom sudu u Rijeci.

Protiv naprijed citiranog rješenja tužitelji su podnijeli pravodobnu žalbu, te je rješenjem Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj 36 Gž-5936/17-2 od 13. veljače 2017. preinačeno rješenje Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-312/17-8 od 15. rujna 2017. u pobijanom dijelu točke 2. izreke i odlučeno da će se po pravomoćnosti rješenja predmet ustupiti stvarno i mjesno nadležnom Trgovačkom sudu u Splitu.

Kod ovog suda predmetni spis zaprimljen je dana 10. svibnja 2017., te je zaveden pod poslovni broj P-384/17.

Tužitelj je tijekom parničnog postupka i u podnescima predanima na ročištu 4. prosinca 2019. kao i u podnesku zaprimljenom kod suda 11. veljače 2020. ustrajao u

navodima iz tužbe, kako tužitelji nisu po citiranim ugovorima i Sporazumima primili niti jedne kune, te da isti Sporazumi nemaju svojstvo ovršnosti bez obzira što su bilježnici stavili klauzulu ovršnosti na iste, te se pozivaju na ništetnost Anexa broj 8. Nadalje, osnov svih prijepora između tužitelja i tuženika odnosno pravni osnov ovog spora da nije samo klauzula ovršnosti u formalno pravnom smislu, već da je sporan pravni osnov potraživanja tužene.

Tuženik je tijekom parničnog postupka, i u podnescima zaprimljenom kod suda 13. rujna 2017., te 17. prosinca 2019. ustrajao u navodima iz odgovora na tužbu, poziva se na pravomoćno okončane parnične postupke pred Trgovačkim sudom u Osijeku poslovni broj P-335/2014, tužba da se temelji na dvije osnove i to da nisu ispunjeni uvjeti za izdavanje potvrde ovršnosti na ovršnim ispravama-Sporazumima i da krediti nisu plasirani a za odlučivanje o prvoj osnovi da uopće nema mjesta u parnici te da je neosnovanost po obje osnove tuženik već dokazao priloženom dokumentacijom u sudski spis.

Tužitelj u tužbi nije označio vrijednost predmeta spora, te je na ročištu održanom dana 18. listopada 2019. kao vrijednost predmeta spora označio iznos od 23.000.000,00 kn, a s kojim se suglasio i tuženik, te je sud raspravnim rješenjem na navedenom ročištu kao vrijednost predmeta spora odredio iznos od 23.000.000,00 kn, sve sukladno odredbi članka 40. stavak 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje ZPP-a).

U dokaznom postupku sud je pregledao isprave priložene spisu, izvršio uvid u spis Općinskog suda u Crikvenici Ovr-277/19, te uz suglasnost parničnih stranaka kopirao dijelove navedenog spisa i odlučio da će isti činiti sastavni dio ovog spisa, te isto tako izvršio uvid u spis Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-335/14, vještvo vještakinje Ljubice Šokčević i dopunu istog vještva, te uz suglasnost parničnih stranaka preslikao isto i odlučio da će isti činiti sastavni dio ovoga spisa, te proveo dokaz dopunskim vještačenjem po sudskom vještaku Ljubici Šokčević iz Osijeka.

Predmet spora, je zahtjev tužitelja radi proglašenja ovrhe poslovni broj Ovr-1110/15 koja se vodi pred Općinskim sudom u Rijeci, Stalna služba u Crikvenici, nedopuštenom.

Iz stanja spisa proizlazi slijedeće:

- da je na prijedlog ovrhovoditelja, ovdje tuženika, a radi naplate potraživanja temeljem Sporazuma o osiguranju novčane tražbine za osnivanje založnog prava na nekretnini zaključenog dana 27. srpnja 2010. solemniziranog po javnom bilježniku iz Zagreba Katici Valić dana 28. srpnja 2010. pod brojem OV-9112/10, te Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama zaključenog 21. ožujka 2011. solemniziranog po javnom bilježniku u Vinkovcima Mirodar Kovaču od 1. srpnja 2011. pod brojem OV-9051/11, a radi naplate novčane tražbine, određena ovrha na nekretnini ovršenika, ovdje tužitelja, u k.o. Sv. Jelena koje u naravi predstavljaju četiri objekta na četiri različita uloška na više etaža, Općinski sud u Crikvenici donio rješenje o ovrsi poslovni broj 7 Ovr-468/12 od 26. rujna 2012. (list 159-169 spisa);
- da su ovršenici, ovdje tužitelji, podnijeli žalbu protiv naprijed citiranog rješenja o ovrsi;
- da je povodom navedene izjavljene žalbe drugostupanjski sud dopisom od 28. siječnja 2015. remisorno vratio sudu prvog stupnja navedenu žalbu budući isti nije proveo postupak u smislu članka 33. Ovršnog zakona ("Narodne novine" 57/96, 29/99, 173/03, 151/04, 88/05, 67/08, dalje OZ-a), odnosno radi odlučivanja o dijelu žalbe kojom se osporava zakonitost izdane potvrde o ovršnosti isprava javnih bilježnika (list 177 spisa), a nakon čega je spis poslovni broj Ovr-468/12 dobio novi broj Ovr-1110/15;

- da su rješenjem Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Ovr-1110/15-2 od 13. siječnja 2017. ovršenici, ovdje tužitelji, upućeni na pokretanje parničnog postupka radi proglašenja ovrhe nedopuštenom u roku od 15 dana od dana prijema istog rješenja (točka 1. rješenja), dok je točkom 2. odlučeno da pokretanje parnice ne sprječava provođenje ovrhe (točka 2. rješenja) (list 171-172 spisa);
- da su protiv točke 2. naprijed citiranog rješenja ovršenici ovdje tužitelji podnijeli pravodobnu žalbu, te je rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-Ovr-274/2017-2 odbijena kao neosnovana žalba ovršenika ovdje tužitelja te potvrđeno rješenje Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Crikvenici, poslovni broj Ovr-110/2015-2 od 13. siječnja 2017. u točki II. izreke (list 178-171 spisa);
- da je temeljem presude Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj 55 Pž-5139/2017-2 od 4. lipnja 2020. u pravnoj stvari tužitelja ad.1. Jezgra d.o.o. u stečaju i tužitelja ad.2. Milenka Turudića protiv tuženika Credo banke d.d. u stečaju, preinačena presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-36/2017-14 od 31. svibnja 2019. u dijelu točke I. izreke i u točki III. izreke i suđeno na način da je odbijen tužbeni zahtjev koji glasi na proglašenje nedopuštenom ovrhe određene rješenjem Općinskog suda u Vukovaru broj Ovr-1007/12 od 3. listopada 2012. na nekretninama pobliže specificiranim u izreci citirane presude, a određene na temelju Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama zaključenog 21. ožujka 2011. solemniziranog po javnom bilježniku u Vinkovcima Midoragu Kovaču dana 1. srpnja 2011. pod brojem OV-9051/11 za iznos od 20.701.811,88 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, kao i za iznos od 345.422,96 kn (list 259-265 spisa);
- da je presudom Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj 4 Pž-471/2016-4 u pravnoj stvari tužitelja ad.1. Jezgra d.o.o. u stečaju, tužitelja ad.2. Mirjane Turudić iz Vinkovaca i tužitelja ad.3. Roberta Turudića iz Cerića preinačena presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-335/2014-39 od 7. prosinca 2015. u točkama I-2 i u dijelu točke III. njezine izreke kojom je odbijen tuženikov zahtjev za naknadom troškova postupka u iznosu od 10.289,75 kn, te je suđeno na način da je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev za proglašenje nedopuštenom ovrhe određene rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Vinkovcima poslovni broj Ovr-1540/12 od 25. srpnja 2012. (list 233-238 spisa);
- da su tužitelji podnijeli pravovremenu tužbu u ovoj pravnoj stvari radi proglašenja ovrhe Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Crikvenici, nedopuštenom (izvršenim uvidom u spis Ovr-468/12, novi broj Ovr-1110/15, proizlazi kako su ovršenici ovdje tužitelji rješenje Ovr-1110/15 od 13. siječnja 2017. zaprimili dana 18. siječnja 2017.-preslika dostavnice priložena spisu - list 174 spisa, dok je tužba sudu podnesena dana 1. veljače 2017.)

Upravo sukladno sadržaju rješenja Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Crikvenici i to točke 1. tužitelji su pokrenuli ovaj parnični postupak i postavili tužbeni zahtjev.

Prema odredbi članka 48. stavak 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" 57/96, 29/99, 173/03, 151/04, 88/05, 67/08, 139/10, 112/12, dalje OZ-a) ako je žalba izjavljena iz razloga iz članka 46. stavak 1. točka 7. i točka 9-11 tog Zakona, sud prvog stupnja dostavit će žalbu ovrhovoditelju radi očitovanja u roku od 8 dana. Prema stavku 2. istog članka ako ovrhovoditelj prizna postojanje kojeg od razloga zbog kojih je žalba izjavljena, sud će obustaviti ovrhu. Prema stavku 3. istog članka propisano je da ako ovrhovoditelj ospori postojanje tih razloga ili se ne očituje u roku od 8 dana, će sud prvog stupnja donijeti bez odgode rješenje kojim će ovršenika uputiti da u roku od 15 dana od pravomoćnosti tog rješenja pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga iz stavka 1. tog članka zbog kojeg je izjavio žalbu.

Prema odredbi članka 51. stavak 5. OZ-a na pokretanje i vođenje parnice iz stavka 3. tog članka na odgovarajući način se primjenjuju pravila o parnici na koju se ovršenik upućuje u povodu žalbe nakon protoka roka. Prema odredbi članka 51. stavak 3. OZ-a tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen u parnicu.

U ovoj parnici sud je, dakle, ovlašten ispitivati samo žalbene navode zbog kojih su tužitelji kao ovršenici upućeni u parnicu, a sukladno odredbi članka 53. stavak 3. OZ-a, odnosno sud je vezan samo razlozima zbog kojih je žalba protiv rješenja o ovrsi izjavljena.

Spisu priliježe žalba izjavljena na rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-468/12 (list 277-283 spisa), iz čijeg sadržaja proizlazi kako je ista izjavljena iz razloga predviđenih člankom 46. stavak 1. točka 1., 2., 8., 9. i stavka 2. Ovršnog zakona, te u kojoj u bitnom navode da sklopljeni Sporazumi kojim je zasnovano založno pravo na njihovim nekretninama nemaju svojstvo ovršnosti, potom da tužiteljima nisu plasirana sredstva po navedenim ugovorima i Sporazumima.

Iz sadržaja predmetne tužbe proizlazi kako tužitelji istu temelje na razlozima da tuženiku nisu plasirana sredstva, kao i da na predmetnom Sporazumu nije stavljena klauzula ovršnosti.

Iz sadržaja obrazloženja rješenja Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Ovr-1110/2015-2 od 13. siječnja 2017. proizlazi da u žalbi ovršenici ovdje tužitelji poriču da bi dobila sredstva koja su ugovorima navedena, te da je javnobilježnička isprava i Sporazum o osiguranju novčane tražbine za osnivanje založnog prava na nekretnini zaključen dana 28. srpnja 2010. koji je solemniziran po javnom bilježniku Katici Valić dana 28. srpnja 2010. pod brojem OV-9112/10 kao i Sporazum radi osiguranja novčane tražbine OV-9051/11 od 1. srpnja 2011. nemaju svojstvo ovršnosti. Međutim, navedene žalbene razloge Općinski sud u Rijeci nije određeno supsumirao pod žalbene razloge iz članka 46. OZ-a, odnosno nije određeno naveo o kojim se žalbenim razlozima iz članka 46. OZ-a radi, a temeljem kojih je uputio tužitelje na pokretanje ove parnice.

Razlozi određeni člankom 46. stavak 1. točka 1 do 8 OZ-a su slijedeći: stavak 1.-nedostatak svojstva ovršne isprave, stavak 2.-nedostatak ovršnosti, stavak 3.-ovršna isprava stavljena izvan snage, stavak 4.-ako su se stranke javnom ili po zakonu ovjerovljenom ispravom sastavljenom nakon nastanka ovršne isprave, sporazumjele da ovrhovoditelj neće na temelju ovršne isprave trajno ili za određeno vrijeme tražiti ovrhu "pactum de non exequendo", stavak 5.-protek roka za traženje ovrhe, stavak 6.-izuzeće od ovrhe i ograničenje ovrhe, stavak 7.-nedostatak legitimacije, stavak 8.-neispunjenje uvjeta, jesu tzv. opugnacijski žalbeni razlozi kojima se osporava dopustivost ovrhe zato što nema pretpostavke za njenu provedbu premda inače postoji tražbina i ovršna isprava. Razlozi određeni člankom 46. stavak 1. točka 9 do 11. i to stavak 9.-prestanak tražbine, stavak 10.-trajna ili privremena nemogućnost ispunjenja tražbine, stavak 11.-zastara, jesu tzv. opozicijski žalbeni razlozi koji se ističu protiv samog zahtjeva, a temelje se na okolnostima koji su nastupili nakon momenta na koji se odnosi pravomoćnost odluke.

Iz stanja spisa proizlazi kako je povodom izjavljene žalbe na rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-468/12 drugostupanjski sud remisorno vratio sudu prvog stupnja predmetni spis, jer da je potrebno odlučiti o dijelu žalbe kojom se osporava ovršnost isprava javnih bilježnika, a

nakon čega je Općinski sud u Rijeci donio rješenje o upućivanju u parnicu poslovni broj Ovr-1110/2015, a koje je potvrđeno rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj Ovr-274/2017-2 od 14. ožujka 2017. Dakle, o razlogu iz članka 46. stavak 1. točka 2. OZ-a je odlučeno u ovršnom postupku.

Iako se tužitelj u žalbi protiv rješenja o ovrsi poziva na odredbu članka 46. stavak 1. točka 8. OZ-a-neispunjenje uvjeta, za navesti je kako se zbog tog opugnacijskog razloga ovršenik ne može uputiti u parnicu, već se o istim odlučuje u ovršnom postupku. Što se tiče razloga iz članka 46. stavak 1. točka 9. OZ-a-prestanak tražbine, za navesti je kako tražbina može prestati npr. ispunjenjem ("Narodne novine" 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, dalje ZOO-a), odricanjem, otpustom, prijebojem, novacijom, sjedinjenjem, naknadom nemogućnosti ispunjenja uslijed okolnosti za koje dužnik ne odgovara, nagodbom, polaganjem kod suda ili javnog bilježnika, nastupanjem rezolutivnog uvjeta, a koji načini prestanka obveza su regulirani Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, dalje ZOO-a). Uzimajući u obzir navedeno, činjenicu koja se odnosi na plasman sredstava korisnicima kredita, nije moguće podvesti pod razlog iz članka 46. stavak 1. točka 9. OZ-a. Ocjena je ovog suda kako je ovršni sud iz razloga koji se odnose na plasman sredstava korisnicima kredita, pogrešno iste uputio na pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, (na taj dio rješenja poslovni broj Ovr-1110/2015-2 od 13. siječnja 2017. i to točku 1.se tužitelji nisu žalili), a sve iz razloga što taj razlog ne čini razloge iz članka 46. stavak 1. točka 7. i točka 9. -10. OZ-a, a iz kojih razloga se uz ispunjenje pretpostavke iz stavka 3. članka 48. OZ-a, ovršenici u ovršnom postupku upućuju na pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom.

Slijedom svega naprijed navedenoga valjalo je odbiti kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja i odlučiti kao u izreci ove presude.

Odluka o troškovima postupka je izostala budući da tuženik koji je uspio u ovome sporu nije popisao troškove postupka.

U Splitu, 4. ožujka 2021.

S U D A C

IVANA MADUNIĆ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu. Žalba se može izjaviti u roku od 8 dana od dostave prijepisa ove presude, putem ovog suda u pisanom obliku u 3 primjerka.

Dokument je elektronički potpisan:
IVANA MADUNIĆ

Vrijeme potpisivanja:
04-03-2021
14:34:05

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.97#130048523330363432323937393236
L=SPLIT
S=MADUNIĆ
G=IVANA
CN=IVANA MADUNIĆ

Broj zapisa: **eb2f8-29a05**

Kontrolni broj: **09387-a1df7-44a74**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MADUNIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.